

TAPPAUS KOSKINEN RUOTSISSA

Juho Koskinen

Karjalainen vapaustaistelija, metsäsissi, heimosoturi, viimeisen sodan invalidi, kovaosainen työmies Juho Koskinen kuoli kaikkien unohtamana vieraalla maaperällä . . .

Eversti Eero Kuussaari luovutti minulle 6. 11. -69 Koskisen kirjeen 21. 8. -67. Puhuin asiasta muutamille Pasilan konepajan seppä evp. Antti Hirvas, joka on kohtaisin Mäntyselän pitäjän Kolkarista, lausui ykskantaan: »Sitä miestä pitäisi auttaa.»

Kirjoitin asianomaiselle ja sain vastauksen, kyntäjän kädellä kirjoitetun suorasanaisen kirjeen:

»Täydyisi selostaa lyhyesti ja selvästi. Syndynyt Vienan Karjalassa, Tunkuen pitäjän Kompakassa.»

1918—19—20 olin sodassa toppahousujen kanssa. Englantilaiset yksiköt poistuiivat ja meiltä loppui leipä. Sitteen tuli Karjalan nousu 1921—1922. Metsäsissitoimintaa noin 8 kuukautta. Kovaa jälkeä tehtiin . . . Tuli lähtö Suomeen.

Vuonna 1939 Kemissä perustettiin majuri Hämäläisen johdolla Sissipataljoona 5. Olin mukana 8 kuukautta.

Jatkosodassa 1941 jouduin aluksi Ässä-rykmenttiin. Ensimmäiset rajakahakat vaativat paljon uhreja, vaan minulla oli hyvää tuuria. Sitten sain siirron Kajaanissa perustettuun Prikaati Kuussaareen. Jouduin Vienan Heimosoturipataljoonan 1. komppaniaan, jonka päällikkönä oli luutn. Mikko Sisto (nyt kenraali. Toim.). Kalkissa näissä olin ryhmänjohtajana.

Ennen Porajärven valtausta haavoituin oikeaan kupeeseen. Jouduin kenttäsairaalaan ja sieltä Lieksan sotaisairaalaan. Haava parani. Jouduin Suomussalmen—Raatteen tien suuntaan. 1. 1. 1942 haavoituin päähän ja samassa palellutin vasemman jalan kaksi varvasta. Ainoastaan minun ryhmä puolusti kukkulaa. Vertavuotavana läksin Ensiapuasemalle. Polulla vastaan tullut kompp. pääll. Mikko Sisto lausui: »Jos jäät eloon, saat 4. luokan vapaudenristin ja kersantin arvon. Nämä sain, mutta jalat meni. Haava parani, mutta paleltuminen jäi »kytemään». Vapauduin sotaisairaalasta tervehtyneenä. Jouduin vanhempien ikäluokkien vapautettavien joukkoon. Jouduin Hesasta käsin työvelvolliseksi — tuliksi ja työnjohtajaksi Karhumäen suunnalle. Särky uusiintui voimakkaana Käppäselässä 1943. Hesassa poistettiin varpaita. Tuli rauha.

Syksyllä 1951 tulin Ruotsiin. Sain työtä. Ehdin olla töissä toista vuotta. Oli pakko luopua vasemmasta jalasta ja pari vuotta myöhemmin myös oikeasta jalasta. Olin luopunut molemmista jaloista polven alapuolelta. Olin avuton invalidi.

Voisinko saada itselleni tosiapua?

Sain käsiini Sotainvalidien lakioppaan. Uskoin asiani suomalaiselle varatuomari Kojoselle. Ei näkynyt mitään.

Esikilstunan sairaalan kuraattori otti minulta tietoja ja yritti saada minulle avustusta. Vastaukseksi tuli kylmä ei. Vamma on saatu Suomessa. Hakekaa apua sieltä.

Yritin saada apua virolaiselta juristilta (Purre? Pärre?) Tukholmassa. Tulos: 125 kruunua. Ei tipu muuta.

Totesin: kaikki oli humpuukia.»

Näin kuuluivat postitse kulkeneet viestit. Osoite oli: St. Olofsgården, 640000 Torshälla, Sverige.

Puhuin muutamille kyykkäveljille. Keräsimme parisataa markkaa ja postitimme nipun Karjalan Heimoja.

21. 5. -69 posti toi Koskisen kirjeen. Sen sävy oli toinen: »Minua ei ole unohdettu. Rahalahja antoi hyvin paljon iloa. Karjalan Heimo on tosihyvä heimolehti, mielenkiintoisia kirjoituksia, tuttuja naamoja. Seuraan ahkerasti kyykkäpeliä. Jos olisivat omat raajat terveet, niin näyttäisin mestari Prähkylle tositaideoa (eihän vain Niilo-poika suutu, tämä on vain juttua).

Sain kirkkoherra Juhkamilta seurakuntansa liittymiskaavakkeen. En palauta. Syy: olen niin huonossa kunnossa. Lisäksi ajattelin: tämä Torshälla on syrjässä pääradoista. Kukaan ei lähde tervehtimään yksinäistä . . .»

Joulun alla 1970 puhuin Koskisesta Prikaati Kuussaaren perinteitä hoitavalla yhdistykselle. Matkaan lähti joulutervehdys ja 200,— markkaa.

Uuden vuoden jälkeen raha tuli takaisin ilmoituksella, että Juho Koskinen ei ole avustuksen tarpeessa. Hän on kuollut.

»Död i Sverige . . . Pro Karelia . . . Pro Finlandia . . . Pro Fennoskandia . . .»

B r i h a

BRATISLAVA, 28. 2. (STT—AFP) Tšhekkoslovakian puoluejohtaja Gustav Husakin Bratislavassa lauantaina pitämästä puheesta ilmeni, että puolueessa viime aikoina toimeenpannut puhdistukset ovat koskeneet 500.000:ta puoluejäsentä. Luku on suurempi kuin aiemmin oli oletettu.

Puhdistukset tapahtuivat peruuttamalla entiset jäsenkortit ja korvaamalla ne uusilla.

Husak ilmoitti erään puolueosaston kokouksessa, että puolueen jäsenmäärä on nyt 1,2 miljoonaa. Vuonna 1966 pidetyks 13. puoluekongressin aikoina jäsenmäärä oli 1.698.000.